

M SVÄTÝ MICHAL

f a r s k ý č a s o p i s

3 / 2016
ročník XXIII

NAJKRAJŠÍ SVIATOK DETSKÉHO OBDOBIA

V našich podmienkach prevažná väčšina ľudí prijíma sviatosť krsťtu v dočeneckom veku a tak najkrajším sviatkom detského obdobia je slávnosť Prvého svätého prijímania. Detičky sa na túto slávnosť svedomite pripravovali pod vedením svojich katechétov. Žiaci zo Spojenej školy sv. Františka mali slávnosť Prvého svätého prijímania v sobotu 9. apríla 2016, kedy túto sviatosť prijalo 40 detí a 23. apríla 27 detí. V sobotu 14. apríla tieto slávnostné chvíle prijatia Pána Ježiša prežilo 37 detí z Tilgnerovej a 30. apríla 18 žiakov z Karloveskej 61, spolu teda 122. V roku 2015 bolo v našej farnosti pri Prvom svätom prijímaní 114 detí.

Najvznešenejšou sviatosťou je najsvätejšia Eucharistia, v ktorej sám Kristus Pán je prítomný, obetuje sa a je prijímaný a ktorou Cirkev ustavične žije a rastie. Eucharistická obeta, pamiatka smrti a zmŕtvychvstania Pána, v ktorej obeta kríža naveky pretrváva, je vrcholom a prameňom celého kultu a kresťanského života, ňou sa naznačuje a uskutočňuje jednota Božieho ľudu a dovršuje budovanie Kristovho tela. Ostatné sviatosti a všetky cirkevné diela apoštolátu

totalitne súvisia s najsvätejšou Eucharistiou a sú na ňu zamerané. (Kán 897 CIC)

Veriaci majú mať najsvätejšiu Eucharistiu v najväčšej úcte tým, že sa aktívne zúčastňujú na slávení najsvätejšej obety, s najväčšou nábožnosťou a často prijímajú túto sviatosť a uctievať ju s najhlbšou poklonou; pri objasňovaní náuky a tejto sviatosti duchovní pastieri majú veriacich o tejto povinnosti horlivo poučovať. (Kán. 898 CIC)

V homílii slávnostnej svätej omše 9. apríla 2016 páter Martin zdôraznil, že všetci túžime po radosť a pokoji. Radosť je vtedy, keď máme lásku, ktorá sa dáva. Deti majú radosť vtedy, keď sa rodičia milujú. Detom ukázal ako vzor svätého Tarczicia, ktorý ako chlapec nosil väzným kresťanom sväté prijímanie. Podľa tradície bol akolytom. Raz, keď išiel do väzenia a na prsiach ukrýval konsekro-

vané hostie, prepadli ho chlapi a veľmi ho zbili. Zachránil ho okolo idúci vojak. Tarczicius na následky zranení zomrel, ale vojak, ktorý bol veriaci, odniesol sväté prijímanie väzneným kresťanom. Iní autori uvádzajú, že ho nemilosrdne zabila skupina cisárskych vojakov pri Kapenskej bráne, keď chránil na svojich prsiach Eucharistiu. Ukrutní pohania horúčkovo prehládávali mučeníkove šaty, ale Eucharistiu nenašli. Tarczicius azda ešte mal čas prijímať a tak vo svojom srdci poskytnúť Ježišovi útulok. Podľa tradície pochovali Tarczicia po boku pápeža sv. Štefana. Podľa nápisu pápeža Damaza bol Tarczicius akolytom sv. Štefana I. a dátum jeho mučeníckej smrti bol určený na 15. august 257. Bol až po smrť verný Pánu Ježišovi v Oltárnej sviatosti a je vzorom horlivosti prvého svätého prijímania.

Sprievodným javom slávnosti Prvého svätého prijímania dňa 30. apríla 2016 bolo krásne, slnečné, aj keď trochu chladné počasie. Pred samotnou svätou omšou páter Tomáš na nádvorí kostola požehnal deťom ružence a modlitebníky. Potom rodičia požehnali svoje deti a značili ich znakom kríža. Po tomto vstupnom obrade ich páter Tomáš priviedol do chrámu na slávnostnú svätú omšu prvého prijatia Pána Ježiša. V homílii sa prihovril deťom a povedal, že Pán Ježiš priviezol celý kamión milostí a preto si majú žiadať nejaký veľký dar, ktorý by sami dosiahnuť nemohli, napríklad žiadať si bračeka alebo sestričku. Vo veku 9 rokov nikto netuší čím bude, netušil to ani svätý František alebo ďalší významní ľudia. Pán Boh má však s každým svoj plán. Učiť sa, čo je Božia vôľa a stotožniť sa s ňou. To, čo z týchto detí bude, je výsledkom celej série mno-

hých rozhodnutí, ktoré treba vykonávať zodpovedne. Už dnes, v Božej milosti, treba prosieť o uskutočnenie toho Božieho plánu. Prídu aj zlé skúsenosti, ale ak budú rodičia pomáhať, Pán Boh vystrie svoju ruku a sami sa budú snažiť, prejdú dozrievanie čisto a zostanú na nohách v tom marazde súčasného sveta. Rodičia sa majú snažiť a modliť sa, aby v tej milosti, ktorú prežívajú dnes, mohli deti kráčať čo najdlhšie. Potom poukázal na dôležitosť bezprostrednej prípravy na sväté prijímanie, v čom pomáha adorácia a vyznanie, že je tu niekto veľký, pred kým máme kláčať. Prispievajú k tomu aj postoje, oblečenie a zložené ruky. Potom pripomenul, že pri prijímaní Pána Ježiša nemáme hostiu hrýzť, ale nechať rozplynúť v ústach. Eucharistia je pokrmom duše. Je to duchovný pokrm pre našu dušu. Je potrebné sústredenie pozornosti a uvedomiť si, že Pán Ježiš

vstupuje do našej duše. Sväté prijímanie je možné obetovať aj za tých, ktorí potrebujú našu modlitbu, napríklad zosnulí starí rodičia. V závere vyslovil páter Tomáš želanie zveriť deti do ochrany Panny Márie, aby ich Pán naplnil svojou láskou a Panna Mária im vyprosovala milosť po celý ich život.

Šťastné chvíle prijatia Pána Ježiša je ťažko opisovať. Snažme sa však prežívať ich čo najčastejšie a naša radosť bude úplná.

Vojto Tóth

HL'A, TVOJA MATKA

Mama. Aké obyčajné slovo. Len dve slabiky. A predsa je v nich skryté všetko. Radosť, láska, dôvera, spľahli-vosť, trpezlivosť, tolerancia. Ale aj smútok, obavy, sklamanie. A hlavne domov, rodina. Možno niekedy nie celkom úplná, ale rodina.

Je to práve mama, ktorá nás sprevádza po celý život. Aj keď už ukončí svoju pozemskú púť, predsa na ňu spomínáme. Či už v zachovávaní rodinných zvykov, ktorých hlavných nositeľom bola práve ona, či pri odovzdávaní rôznych receptov z generácie na generáciu alebo v spomienkach, ako zvykla reagovať na tú alebo onú situáciu.

Okrem menín a narodenín, ktoré si s jej osobou pripomínáme, máme k dispozícii ešte jeden osobitný deň, kedy si pripomínáme naša mamy, mamičky, mamky, staré mamy, babky, omamy.....Je ním druhá májová nedeľa. Je to mimoriadny deň, kedy im môžeme povedať, ako ich ľúbime, poďakovať sa im za všetko, čím nás obdarili, alebo im len jednoducho zavolať a spýtať sa, ako sa majú. A ak

nás už naša mamina opustila, máme dobrú príležitosť venovať jej spomienku a modlitbu.

Máme aj Matku Cirkev. Sme jej deti a chceme jej tiež blahoželat. Keďže je tu viac ako dvetisíc rokov dlhá historická skúsenosť, vieme, čo všetko prežila od momentu, kedy ju ustanovil Pán Ježiš. Vo svojej mladosti bola vystavená krutému prenasledovaniu a snahám o jej zničenie. Ako ubiehali storočia, Matka Cirkev prechádzala búrlivou cestou. Mala problémy aj sama so sebou, aj s vládcami a iným nepravými. Mnohí Kristovi nasledovníci jej preukázali svoju vernosť, mnohí z rôznych dôvodov (strach, zbabelosť, materiálne alebo iné výhody) odišli. Ale často musela znášať aj zlyhanie svojich detí, čo sa automaticky pripisovalo Cirkvi. To tiež patrí k neraz nešťastnému údeleniu matky, byť zodpovednou za prehrešky svojich detí. Sila Matky Cirkvi však ako keby nemala hraníc. Vydžala a stále je tu. Niekedy velebená, inokedy zatracovaná, potupovaná a hanená.

Väčšina z nás ale v Tebe, drahá Matka

Cirkev, nachádza svoju nádej a budúcnosť. Tvoja existencia je dôkazom, že si naozaj Božím dielom, keď si toto všetky vydržala a stále nás zhromažďuješ pod svoje krídla.

A je tu ešte ďalšia matka. Naša Nebeská Matka, Preblahoslavená Panna Mária. Prežila neľahký život. Od počatia jej Božieho Syna, cez Jeho detstvo, dospelosť, kazateľské úspechy až po Jeho kruté umučenie a potupnú smrť. Mohla sa však tešiť aj z Jeho zmŕtvychvstania a neskoršiemu odchodu do domu Nebeského otca.

Ona nie je len Ježišovou matkou. Keďže cez sviatosť krstu sme sa stali Ježišovými bratmi a sestrami, je to aj naša matka. Ona sa za nás prihovára u Svojho Syna, ona nám pomáha v ťažkých životných chvíľach a ukazuje nám, že dôvera v Syna nám prináša pokoj v srdci aj v obdobiach nášho tápania. Je to dar od Pána Ježiša, ktorý nám symbolicky daroval z kríža, keď Jánovi povedal ono známe: Hl'a, Tvoja Matka.

v. š.

HOLUBICA NA SKALÁCH

Som rada v ústraní, skrytá. Ale mám veľmi rada smiech, veselosť, rozdávanie radosti iným, darovanie úsmevu, blízkosti, pozornosti... to je dnes to, po čom prahneme, aby si na nás niekto našiel čas, aby si nás vypočul, opýtal sa ako sa máš? Chceš sa porozprávať? Ako veľmi toto túžime počuť! A ja, čo som rada v ústraní, obľubujem samotu aj ja som rada v spoločenstve našej farnosti...

Keď som chodila na zdravotku, tak sme so spolužiačkami rady sedeli na zemi na chodníku, na schodoch, na tráve a rozprávali sme sa, alebo sme len sedeli a boli ticho. Keď bol niekto smutný, tak ten si len položil hlavu na plece... takto na zemi sme sedávali aj na podlahe nemocnice... ale jednu vec by som tu chcela vytýčiť: všimla som si, že kto je smutný, ten si takto sadá na zem. Ten, ktorý už nevládze ísť ďalej, už nemá síl, ten nemá síl prísť k najbližšej lavičke, ale sadá si tam kde je, lebo nohy pod ním sa chvejú pod ťarchou problémov a starostí.

Raz, keď sme boli na praxi v nemocnici, práve sme išli na oddelenie, kde sme mali mať pohovory s pacientmi o ich dieťe, tak som si všimla jednu pani, ktorá si akoby z posledných síl sadla na nemocničné schody. Smutná, tvár dala do rúk a vyzerala, že sa rozplače. Stišlo mi srdce pri pohľade na ňu. Hneď mi napadlo, že buď sa dozvedela, že ona je ťažko chorá, možno ju čaká operácia, bolestivý zákrok, alebo niekto z jej blízkych je v nemocnici, v ohrození života, alebo sa mu pritlačilo, alebo sa práve dozvedela, že odišiel do neba alebo... Možností bolo veľa a nebolo podstatné, čo sa stalo. Potrebovala, aby si niekto sadol vedľa nej a dal jej ruku na plece. Súcit, milosrdenstvo... prejavenie blízkosti, lásky, priateľstva... obyčajnej ľudskosti... aké je to však krehké. Ako málo nás to stojí a ako zriedka to robíme!

Keď som si na schody sadla k tej, ktorá bola smutná a bola chorá, riskla som problémy, pretože v tej chvíli som mala

byť s p. profesorkou a učiť sa byť diétnou sestričkou. Ale tých pár minút, čo som obetovala tej smutnej chorej dušičke pomohlo. Ako často nás bolí práve duša a srdce! Skloniť sa, sadnúť si aj to je byť samaritán, milosrdný samaritán. Trošku sme sa porozprávali. Som známa tým, že keď je niekde veselá skupinka, ktorá oslavuje, alebo ktorá sa veselo baví, tam sa nezvyknem pridať alebo som tam len krátko. Unikám, áno unikám, utekám k smutným, sediacim na zemi... na tvrdú chladnú zem... Je dôležité si všímať ľudí okolo nás. Na mnohých je vidno, že túžia po tom, aby si ich niekto všimol. Ale keď každý pozerá len do tabletu, počítača, mobilu a nie do očí plných slz a utrpenia... nedočká sa duša útechy, pomoci, pozornosti, vy počutia...

Prečo však rada unikám do samoty? Aby som načerpala sama síl, aby som mala síl pomáhať iným. Lebo neraz nás dostane vyhorenie, prázdnota, únava, sme tak unavení a prepracovaní, ustátení, že nevládzeme pomáhať iným aj keď ochota a úsilie je...

Ale neunikám do obyčajnej samoty, lež do samoty s Pánom. Na adoráciu. Na chvíľu byť pred svätostánkom v tichu... ako veľmi potrebujeme adovať Pána, ako veľmi naša duša prahne po potrebe chvíle rozjímania, stíšiť sa, byť s Pánom, počúvať Ho, len Mu sedieť pri nohách... toto láskyplné rozjímanie nás

naplní pokojom... ovocie toho rozjímania iní potrebujú a zúčtujú... Hoci samota bolí, ale takúto potrebujeme. Áno, viem, aj ja sa cítim sama a cítim sa byť opustená. Opustená Pánom, ľuďmi, ale v samote, opustení môžeme sa priblížiť k Pánovi v getsemanskej záhrade. Ježiš, môj Ženích, potrebujem byť v ústraní, samote ako holubica na skalách. Ukrywam sa na skalách a Ty sám Ježišu ma živíš... sebou... splývam s Tebou, splývam v Tebe, strácam sa...

Bc. Katarína Čibová

VO VETRE VIAŤ

Karína Čibová

*Krehká je nádoba básne
Až samotná duša z toho užasne
Slová mojich svitaní
Prišli o svoju krásu a sú holé
Bolí ich ich nahota
Bolí to viac než samota
Čo viac bolí nás
A nepomohol pomocník čas
Rosa v náručí kvetov
Nie je ich vlastnou vôňou
Ona len ovlaží ich
Svojou sviežosťou
Pohládká ich svojou nežnosťou
Ďakujú líky každej ich pokornej čistej kvapke
Je to sť a nádej
Sť a ruka topiaceho
Tápajúca po slamke
Vietor hýbe stromovými korunami
Žasneme nemo koľko bolesti je za nami
Nebo onemelo keď nás to bolelo
Neopustilo bdelo
V bdejúcej hodine
Minúty sú bolestne iné
Ružičky moje len vy viete
A prezradiť to nesmiete*

ANJELIK ŠIMONKO A BOLEŠŤ POTRATOV

Našej známej pred pár rokmi zomrel v brušku jej synček v ôsmom mesiaci tehotenstva. Bolo to vytúžené dieťaťko a mal už aj meno: Šimonko. Veľmi sa celá rodina na neho tešili. Na Vianoce, na štedrý deň, babička všetkých v rodine žehnala – dávala krížiky na čelá. Alenke dala babička krížik i na bruško, tak malý Šimonko dostal požehnanie. Od babičky, ktorá ho už vtedy ľúbila, hoci ešte nebol ani na svete.

Mali už kúpenú výbavičku, od kočiarika až po maličké ponožtičky. Všetko bolo pripravené. Dňa 28 decembra však na vyšetrení Alenke povedali, že srdiečko dieťaťku nebije. Čo sa v tej chvíli dialo v jej srdci sa nedá opísať, bola to nesmierna bolesť, šok... Musela porodiť mŕtve dieťaťko. Porodila ho prirodzenou cestou. Tí, ktorí ho videli hovorili, že bol krásny ako anjeličik, mal 3 kilá.

Telo mladej mamičky sa zotavovalo rýchlo, ale s dušou to bolo horšie. Jej manžel bol v týchto chvíľach stále s ňou, objímal ju a hladil. Bola to obrovská rana aj pre celú rodinu. Nikto to nečakal, veď bolo všetko v poriadku. Len si spomenula, že deň predtým vyšetrením neležala, neuvedomila si, že necíti pohyby dieťaťka...

Maličkému pochovali, keď ona bola ešte v nemocnici. Mój kamarát niesol truhličku a veľmi plakal. Tak v živote vraj ešte nikdy neplakal. Manžel Alenky na pohreb nešiel, pretože ju nechcel opustiť ani na chvíľu. Bol jej veľkou oporou. Prepustili ju z nemocnice, ale do práce nemohla hneď ísť, pár týždňov musela byť doma. Keďže manžel bol v práci a nechceli, aby bola sama, išla k mamine. Každý deň chodila na cintorín a len už keď sa k nemu blížila, zaliali ju slzy. Veľmi sa trápila. Hovorili nám, že každý deň plače.

Šimonko má hrobček v tvare srdiečka a má tam napísané pod menom: „Spi sladko, anjeličik“. Alenka mu tam stále dáva sošky anjeličikov, každý deň zapá-

ľuje sviečky a nosí kvietky... Ešte aj po rokoch, keď niekto spomenie Šimonka, Alenke vytrysknú slzy...

Bola som aj ja pozrieť jeho hrobček a priznám sa, rozplakala som sa. Prenikla mi srdce veľká bolesť. Kľakla som si a hovorila v duchu Šimonko, Šimonko... sú to strašné rany a bolesti, strata dieťaťka... Šimonka všetci ľúbia, je anjeličkom a je v nebi s P. Ježišom. Koľké nenarodené bábätká však zabíjajú potratmi, umelými oplodneniami... Aký strašný je spontánny potrat a o koľko strašnejší je umelý potrat... pri spontánnom potrate dieťaťku pomôcť často krát nemôžeme a nie je to v našich silách, ale tým deťom, ktoré zomierajú na následky umelých potratov, tým môže pomôcť každý z nás.

Prosím o milosrdnú lásku pre tieto detičky. Nech z každého srdca, ako z prameňa lásky, z každej žily srdca vytryskuje milosrdná láska k nim. Z každej jednej našej modlitby a obety, pomoci vyšľahnú lúče, ktoré ich obklopi a ochránia pred zabitím, pred strašnou bolesťou a smrťou.

V každom z nás zoviera táto krv lásky, áno krv lásky, ktorá v nás zoviera a vylieva sa ako láva. Berie do svojich hlbín nenarodené/počaté deti, ponára ich a živí v láske a vyplavuje ich do bezpečia pred zabitím potratom.

Máme lásku, ktorá ich ochráni. Máme lásku, ktorá ich zachráni. Vieme, čím tým deťom pomôžeme. Láskou. Milosrdnou a obetavou láskou. Verím v lásku!

Bc. Katarína Čibová

NA INFÚZKE

Karína Čibová

*Slza pod stromom pre nádej
Do ktorej sa uloží bez ilúzie
Ležala som na lôžku viery
A ona do mňa pichala infúzie*

*Ležala som a nado mnou sa skláňali
tváre*

*Skláňali sa nado mnou ľudia
Bolesť mala ihly jednonorázové a pravé
Do infúžky tiekli verne neboli prchavé*

Napichli ma a na prístroje ihneď napojili

V kritickom stave aj tak dýchať nedokážem

*Merajú mi teplotu i pulz
A ja len bez jediného žit' už nemôžem*

*Preskúmali mi dušu a vyšetrili telo
Napíšem úprimne všetko to bolelo
Napadalo na mňa*

*Veľ a sentimentality jesenného lístia
A ani zima s letom neboli tie isté*

Nemôžem žiť bez Eucharistie

KATECHÉZA V APRÍLI

Podvečer predposledného aprílového piatka patrilo v našom kostole sv. Františka z Assisi katechéza pre dospelých. Páter Jozef Sukeník u nás privítal pani profesorku MUDr. Evu Grey, ktorá nám pripravila prednášku o etických alternatívach k umelému oplodneniu. Pani profesorka nám najprv priblížila základné pojmy týkajúce sa plodnosti, priebehu oplodnenia a neplodnosti. V prednáške sa zamerala najmä na eticky problematické otázky, ktoré umelé oplodnenie prináša. Etickými problémami sú hlavne manipulácia s gamétami, čiže pohlavnými bunkami a manipulácia s embryom.

Pri liečbe neplodnosti sa u nás okrem iných metód používa aj oplodnenie spermiami darcu a umelé oplodnenie v skúmavke (IVF – In vitro fertilizácia).

Pri oplodnení spermiami darcu, sa okrem otázok etických, ponúkajú aj otázky právne, pretože otcom takéhoto dieťaťa sa stáva anonymný darca spermií, ktorý ma anonymitu zaručenú zákonom. Ale na druhej strane aj dieťa má zo zákona právo poznať otca. Citlivou témou ostáva, kedy dieťaťu povedať, že jeho vlastný otec, ním vlastne nie je. Tieto veci môžu, samozrejme, naštrbiť aj vzťah manželov, ktorí sa nie vždy dokážu zmieriť s neplodnosťou partnera a akceptovať ju. Nemožno zabúdať ani na možné riziko sobáša medzi príbuznými, keďže darcovia spermií sú nielen anonymní, ale často aj viacnásobní.

Pri umelom oplodnení v skúmavke je problém ešte zložitejší. Žene sa po hormonálnej stimulácii odoberajú vajíčka a mužovi spermie. Vyberú sa najvhodnejšie z nich a v kultivačnom médiu vznikne niekoľko embryí, z ktorých sa potom zopár vloží v správny čas do maternice ženy, aby sa mohli ďalej vyvíjať. Embryo sa môže a nemusí uchytiť. Ak sa ich uchytiť viac, vzhľadom k rizikám viacpočetného tehotenstva pre ženu, zvykne sa niekedy časť z nich,

umelo potrať. Ak sa embryo ujme, tie čo neboli použité, končia vo výskume alebo sú zlikvidované. V niektorých prípadoch sa deje i prenatálna selekcia, pri ktorej sa podľa genetických rozborov vkladajú do maternice iba zdravé plody. V niektorých krajinách sú zasa uprednostňované plody s vyhovujúcim pohlavím.

Po rozobratí základných problémov nás pani profesorka oboznámila s alternatívou k týmto bežne používaným metódam. Upozornila nás na to, že v praxi je akoby často podceňované dôsledné pátranie po príčinách neplodnosti. V mnohých prípadoch by tak zistenie príčiny a jej vhodná liečba mohli viesť k prirodzenému oplodneniu. Medzi najčastejšie príčiny neplodnosti patria anatomické abnormality, hormonálne poruchy, chronické infekcie či autoimunitné ochorenia. Svoju úlohu často zohráva aj dlhodobé užívanie hormonálnej antikoncepcie. Spomínanou alternatívou k súčasnej liečbe je NaProTechnologia. Je to metóda, ktorá vychádza z detailného študovania

ženského cyklu. Žena si musí dôsledne sledovať vlastný cyklus a muž ho musí rešpektovať. Ide o metódu celkom prirodzenú a podľa výsledkov zo zahraničia veľmi účinnú a oproti umelému oplodneniu v skúmavke oveľa lacnejšiu. Kto by chcel zistiť o tejto metóde viac, môže si pozrieť adresu – www.plodar.sk.

Prirodzené metódy určite vyžadujú viac času, čo človek dnešnej doby nerád počuje, lebo v ére neuveriteľného technického pokroku, sme si odvykli čakať a chceme všetko hneď a zaraz. Od Boha aj od sveta. Akoby sme niekedy zabúdali, že aj dieťa je Boží dar a zázrak a iba od Pána Boha závisí, kedy a komu tento zázrak bude dopriaty.

Po prednáške pani profesorky sa rozpútala živá diskusia a pani profesorka odpovedala na každú položenú otázku. Na záver katechézy páter Jozef Sukeník pani profesorku MUDr. Eve Grey poďakoval, a hoci katechéza už skončila, diskusia o tejto zaujímavej a rozsiahlej téme ešte chvíľu neformálne pokračovala.

M.V.
.....

KVETNÁ NEDEĽA

Kvetná nedeľa je v poradí šiestou pôstnou a zároveň poslednou nedeľou v 40 dňovom období veľkého pôstu, ktorý sa začal Popolcovou stredou. V tomto roku pripadla zároveň na prvý jarný deň, 20. marca.

Je známa i pod názvom Palmarum a to podľa palmových ratolestí, ktorými ľudia v Jeruzaleme radostne vítali prichádzajúceho Ježiša Krista. Nedeľa sa ale označuje aj ako Pašiová (odvodené z latinského passio – utrpenie), keďže v našich kostoloch sa čítajú pašie.

Táto nedeľa otvára najdôležitejší cirkevný týždeň v roku, známy pod názvami Veľký, Svätý, či Pašiový. V tomto týždni sa kresťania sústreďujú na tiché nábožné rozjímanie a na kajúčne úkony, hlavne však na svätú spoveď.

Napriek dvom tisícom rokov sa zachováva tradícia uchovávaného jeruzalemských ratolestí, bahniatok. Počas Kvetnej nedele ich kňazi posvätiť a veriaci ich starostlivo opatrujú vo svojich príbytkoch. Tradícia uvádza, že tieto konáriky dokážu ochrániť dom a jeho obyvateľov od zásahu blesku, pred požiarom a inými pohromami.

Tak bolo tomu počas Kvetnej nedele 2016 i v našich kostoloch sv. Michala Archanjela i sv. Františka, kde naši pátri posvätili bahniatka a prečítali nám pašie o utrpení Pána Ježiša.

v. š.

NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

V nedeľu 3. apríla 2016 sme slávili sviatok Božieho milosrdenstva.

Podľa prania Pána Ježiša, tak ako to vyjaval sv. Faustína, sa má sviatok Božieho Milosrdenstva sláviť v prvú nedeľu po Veľkej noci. Má byť nielen dňom všeobecného uctievania Boha v tomto tajomstve, ale aj dňom milosti pre všetkých ľudí, a zvlášť pre hriešnikov. Trvalo niekoľko desaťročí, kým sa tento sviatok začal sláviť v rámci celej cirkvi. Dňa 5. mája 2000 však nadobudlo pápežovo rozhodnutie právnu formu a od tej doby si tento sviatok každoročne pripomínáme.

Pán Ježiš spojil s týmto sviatkom veľké prisľúbenia a najväčšie z nich spojil so sviatosťou zmierenia a svätým prijímaním prijatým v tento deň. Je to prisľúbenie „úplného odpustenia vín a trestov“, čiže taká milosť, akú dostávame len vo sviatosti svätého krstu. Veľkosť tohto sviatku je aj v tom, že všetci, dokonca tí, ktorí sa v tom dni iba obracajú, si môžu vyprosiť každú milosť, ak je to v zhode s Božou vôľou.

Svätú omšu o 11.30 hod. v kostole sv. Františka celebroidal páter Tomáš Lesňák. Vo svojom príhovore pripomenul oktavu po Veľkonočnej nedeli, ktorá ako keby bola jedným dňom obrovskej radosti zo zmŕtvychvstania Pána Ježiša. V nadväznosti na evanjeliové čítanie o neveriacom Tomášovi nám osobitne

zdôraznil, že našou základnou úlohou je premena na nového človeka. Na človeka, ktorý nebude individualistom zameraným len na svoje osobné kvality (krása, bohatstvo, či iné), ale na človeka, ktorý chce a dokáže žiť v spoločenstve a to v spoločenstve lásky. Aj trojjediný Boh žije v spoločenstve, zjavuje sa nám v spoločenstve a v spoločenstve s nami chce aj prebývať.

Na záver svätej omše nám potom ešte páter Tomáš udelil osobitné Božie. v. š.

REALITA DNEŠKA

Pred niekoľkými dňami sa mi dostala do rúk úvaha o spôsobe života v dnešnej dobe. Boli to heslovite spracované najvýraznejšie črty, dnešného života ľudí. Pokúsme sa nad nimi zamyslieť a zároveň prosieť o dary Svätého Ducha, aby sme mohli zmeniť predovšetkým seba a tak prispieť k zmene života v dnešnej spoločnosti.

V súčasnosti dbáme na to, aby ľudia dosahovali čo najvyššie vzdelanie, ale v bežnom živote sa stretáme, že čím ďalej múdrych rozhodnutí ubúda. V médiách, v časopisoch, literatúre, kultúre, ľuďom prekladáme primitívne informácie, polopravdy, v ktorých ak hľadáme niečo poučné, múdre, ťažko nájdeme. Charakteristické je, získať čo najviac titulov, testujeme ľudí, či sú dostatočne inteligentní, ale reálne chýba zdravý rozum a cit. Snahou niektorých vzdelaných ľudí, je informovať už deti, v rannom detstve, o živote dospelých, akoby na to nemali dost času, kým dospejú do veku, kedy bude vhodne ich o tom informovať. Študentom prikazujeme povinne čítať literatúru plnú vulgarizmov, nechutných opisov intímnych situácií..... Pri čítaní tých textov sa človeku zastaví zdravý rozum. Každý sa naháňa za väčším množstvom príjmov, pritom má málo pokoja v duši, lebo jeho nenásytnosť za mamou nepozná hranice. Veda natolko pokročila, že sa človek nohou dotkol mesiaca, pritom nepozná ani najbližších susedov. Pokroky sme zaznamenali aj v medicíne, ale ľudia zdravší nie sú a ochrana ľudského života ešte pred narodením, ani ako keby nepatrila k ochrane zdravia a života človeka. Farmaceutické firmy vyrábajú také množstvo liekov a už takmer neexistuje človek, ktorý by denne neužíval lieky. Každý sa snaží pre svoju rodinu zaobstarať hypotéku a postaviť čo najväčší dom, ale vo veľkom dome žije malá rodina, niekedy len

s jedným dieťaťom alebo so psíkom. V starobe vo veľkých domoch ostávajú len rodičia, lebo v dnešnej dobe dve generácie, spolu v jednom dome žiť nemôžu. Je to neprekonateľný problém. Na svete je veľké množstvo ľudí, ale chýba v dnešnom svete ľudskosť. Tých, čo oplývajú bohatstvom a hojnosťou, netrápi, či niekde sú ľudia, ktorí zomierajú od hladu, biedy a bez lekárskej pomoci. Na sociálnych sieťach máme množstvo priateľov, ale v reálnom živote sa nestretáme so žiadnym priateľom, lebo žiadneho ani nemáme. Delia nás vysoké múry plotov, len aby nikto na nikoho zo susedov nevidel. Módnym doplnkom sa stali v poslednej dobe drahé hodinky. Tie ľudia honosne predvádzajú, kto má drahšie, ale nikto nemá čas. Nemáme čas na deti, rodiny, priateľstvá. Každý sa za niečím ženie, nič nestíha a pritom všetci kráčame do

milovaných párikov, či už slobodných alebo zadaných, nežnosti preukazované na verejnosti, vzťahy bez uzavretia manželstva, sa pomaly, ale iste, stávajú samozrejmosťou. Pravá, skutočná, hodnotná, čistá a obetavá láska na svete, tak veľmi chýba.

Určite by sa našlo ešte viac prirovnání, čo v našej spoločnosti v minulosti bolo samozrejmosťou a dnes sa vytratilo, nielen z ľudských životov, ale z ľudských srdiec, z rodín, z priateľstva, zo spolunažívania. Prečo sa to vlastne stalo? Vyhnali sme z našich domovov Boha a spravili sme si bohov z mamony, peňazí, majetkov, prospechárstva, postavenia. Dali sme prednosť tomu, ktorému vyhovuje, klamstvo, podvody, nenávisť, závisť, sebeckosť. Nikdy nie je neskoro, aby sme zmenili život. Boh nám dáva šancu do poslednej chvíle života. S trpezlivosťou, láskou a milo-

jedného cieľa. Vo vyšších kruhoch, ale aj v obyčajných dedinských krčmách je dostatok alkoholu, ale čistej pramenitej vody ubúda. Koľko nešťastia prináša táto pliaga do rodín? Bojujeme proti požívaniu alkoholu, článkami - formálne, ale reklamami ich propagujeme na televíznych obrazovkách. V súčasnosti sa stretáme s tým, že sex je viac preferovaný, ako láska. Romániky za-

srdenstvom, čaká na každého, jedného z nás. Pokúsme sa s Božou pomocou, v našom okolí, preukázať ľuďom lásku, radosť, úsmev, pomoc, objatie. Všetko sme dostali od Boha zadarmo, tak to aj zadarmo rozdávať. To je tiež jedna možnosť, ako máme dobrými skutkami, evanjelizovať. Nech nám dobrotivý a láskavý Pán, v tom pomáha.

Marianna Štolcová

FARSKÁ DUCHOVNÁ OBNOVA

Páter Elias Vella OFMConv sa narodil 28. 2. 1941 v San Pauls Bay na Malte. Je minorita a veľmi známy exorcista. Študoval na Lateránskej univerzite v Ríme a za kňaza bol vysvätený v roku 1964. V rokoch 1980 – 1986 bol provinciálnym predstaveným minoritov na Malte. V období 1986 – 1993 bol arcibiskupským delegátom pre reholný život na Malte a až do roku 1993 súčasne pôsobil v diecéze ako hlavný exorcista a prezident komisie pre okultizmus a satanizmus. Pôsobil 24 rokov ako pedagóg na Národnom inštitúte pre cirkevné a reholné štúdiá. Prednášal dogmatickú a pastorálnu teológiu. Neskôr tam potom pôsobil ako rektor a prezident. Je uznávaným a žiadaným exercitátorom najmä na tému vnútorného uzdravovania a oslobodzovania od zlého ducha.

Páter Vella je na Slovensku a aj v našej farnosti veľmi dobre známy a sám povedal, že si Slovensko zamiloval. Jeho prednášky sú veľmi pôsobivé a sú skutočne hlbokým duchovným zážitkom a úžitkom. Farská duchovná obnova "o láske a odpustení" sa uskutočnila v našej farnosti v dňoch 26. - 27. apríla 2016 v kostole sv. Františka za bohattej účasti veriacich nielen z našej, ale i z mnohých ďalších farností. Všetky

prednášky sú k dispozícii na internetovej stránke www.minoriti.sk. Chcem iba heslovite pripomenúť niektoré myšlienky, ako podnet k zamysleniu alebo vyhľadaniu na uvedenej minoritskej internetovej stránke. V Novom zákone sa stretáme so symbolmi: Voda nám pripomína náš krst (z pútnických miest, požehnaná voda alebo exorcisovaná). Soľ očisťuje a konzervuje. Olej na uzdravenie tela (iný než svätý biskup na Zelený štvrtok). Pokoj a dobro! Ježiš nám dáva svoj pokoj, iný ako dáva svet. Vnútorný pokoj. Iba Ježiš nám môže dať pokoj, preto otvorme mu svoje srdce. Pokoj je láska a odpustenie. Rok milosrdenstva: Buďte milosrdní ako náš milosrdný

Otec. Ježiš prišiel aby ma oslobodil, aby mi dal slobodu od mojich hriechov. Boh ťa povoláva k niečomu nádhernému, volá ma lebo mi dôveruje. Som silný keď som slabý (sv. Pavol). Videli sme veľkú lásku pri povolaní Matúša. Hriešnici potrebujú Spasiteľa, tak ako chorí potrebujú lekára. Napriek mojim zlyhaniu v minulosti, Ježiš ma miluje. To mi dáva radosť srdca. Bez slobody láska už nie je láska. Ježiš je s nami trpezlivý. Keď sme kúkoľom, čaká kým sa staneme pšenice. Syn sa vzdialil od otca, ale otec sa nikdy nevzdialil od syna. Stále na neho čakal. On nás stále miluje a chce, aby ma jeho láska pritiahla k nemu. Vstanem a pôjdem do domu môjho otca. Unavuje nás prosiť o odpustenie, ale Boha neunavuje nám odpúšťať (František). Otče zhršil som proti tebe aj proti nebu. Otec ho objal takého aký bol. Boh ma prijíma takého aký som. Znechutenie nikdy nepochádza od Boha. Znechutenie vždy pochádza od zlého. Diabol sa nás snaží znechutiť a odradiť. Dajme si pozor na diabla pokúšanie. Rozlišovať medzi hriechom a hriešnikom.

Páter Vella napísal desiatky kníh a mnohé z nich vyšli aj v slovenčine, takže sme mali možnosť zakúpiť si niektoré aj v priebehu Duchovnej obnovy. Venujme väčšiu pozornosť duchovnej literatúre a najmä dennému čítaniu Svätého písma.

Vojto Tóth

SLÁVNOSTNÁ DETSKÁ SV. OMŠA

Najkrajšie sú detské sväté omše po dni Prvého svätého prijímania. A taká bola i Tretia veľkonočná nedeľa 10. apríla v kostole sv. Františka. Páter Martin bol pri oltári obkolesený okrem miništrantov aj štyridsiatimi anjelíkmi v bielom, sprevádzanými rodičmi v slávnostnom oblečení.

V kostole bolo skutočne cítiť radostné ovzdušie a slávnostnú pohodu. Predchádzajúci deň – v sobotu 9. 4. 2016 pristúpilo k Prvému svätému prijímaniu 40 žiakov Spojenej školy sv. Františka z Assisi a tá radosť z prebývania Pána Ježiša v ich srdiečku z nich priamo vyžarovala. Radosťou boli naplnení aj ich rodičia a krstní rodičia, či starí rodičia a ostatní farníci. Aj ten spev znel pri svätej omši mohutnejšie a radostnejšie. K hlbšiemu precíteniu evanjéla prispela aj scénka o plavbe Pána Ježiša so svojimi učeníkmi po Genezaretskom jazere. Nechýbali ani detské, také skutočne úprimné prosby a poďakovania. Najhlbším dojmom však pôsobil zástup chlapcov a dievčat v bielom oblečení, pristupujúcich k oltáru, aby z rúk pátra Martina prijali do svojho srdiečka Pána Ježiša. Tieto krásne chvíle zaiste dlho zostanú v pamäti nielen detí, ale aj dospelých, ktorí ich sprevádzali. Teraz pôjde o to, aby si tieto radostné chvíle obnovovali častým svätým prijímaním, v čom by im mali byť podporou a vzorom rodičia.

Vojto Tóth

NANEBOVSTÚPENIE PÁNA

Ježiš sa im štyridsať dní zjavoval a hovoril o Božom kráľovstve. A keď s nimi stoloval, prikázal im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby očakávali Otcovo prisľúbenie: „O ktorom ste počuli odo mňa, že Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým.“ (Sk 1, 3-5) ... „ale keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až

po celý kraj zeme.“ Keď to povedal, pred ich očami sa vzniesol a oblak im ho vzal pred oči. (Sk 1, 8-9)

„Hľa, ja na vás zošlem, čo môj Otec prisľúbil. Preto zostaňte v meste, kým nebudete vystrojení mocou z výsosti.“ Potom ich vyviedol von až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich. Ako ich žehnal, vzdialil sa od nich a vznášal sa do neba. Oni sa mu klaňali a s veľkou radosťou sa vrátili do Jeruzalema. Stále

boli v chráme a velebili Boha. (Lk 24, 49-53)

Rannú svätú omšu na sviatok Nanebovstúpenia Pána 5. mája 2016, za bohatej účasti veriacich, celebroid v kostole sv. Michala Archanjela páter Martin M. Kollár OFM Conv.

Vojto

VATIKÁNSKY PENITENCIÁR PRINIESOL VEĽKÉ DARY

Na pátra ThLic. Luciána Boguckého OFM Conv. si karloveskí farníci pamätajú ako na svojho obľúbeného správcu farnosti. Po ukončení funkcie provinciálneho predstaveného minoritov na Slovensku, bol povolaný do funkcie pápežského spovedníka v bazilike sv. Petra v Ríme. Dňa 8. mája 2013 sa v Apoštolskej Penitenciárii v Palazzo della Cancelliera v Ríme uskutočnila skúška pred špeciálnou komisiou a uvedenie do úradu Menšieho penitenciára v Bazilike sv. Petra. Tu minoriti Attard z Malty, Bernhard Schulte z Nemecka a Lucián Bogucki zo Slovenska odpovedali na otázky z morálnej teológie a kánonického práva. Po úspešnom ukončení skúšok kandidáti vyznali vieru, ako to vyžaduje Kódex kánonického práva pred prevzatím cirkevného úradu. Tento slávnostný obrad sa uskutočnil v prítomnosti Veľkého penitenciára kardinála Manuela de Castra. Odvtedy môžete nájsť pátra Luciána v spovednici baziliky sv. Petra v Ríme.

Stačila maličká správička vo farských oznamoch, tá sa rýchlo rozšírila a v utorok 5. apríla 2016 sa pred večernou svätou omšou kostol sv. Františka zaplnil do posledného miesta. A to sme ešte ani netušili, aké vzácne dary nám páter Lucián prinesie. Je nimi relikvia – vlasy pápeža svätého Jána Pavla II. a tehlička zo Svätej brány baziliky sv. Petra, ktorou sv. Ján Pavol II. na konci Jubilejného roku 2000 Svätú bránu zamuroval a Svätý otec František na začiatku Svätého roku milosrdenstva 2015 – 2016 otvoril. Táto tehlička bola venovaná farnosti ako znak zjednotenia so Svätým otcom, nástupcom sv. Petra. Slávnostná sv. omša začala slávnostným vstupom. Spolu s pátrom Luciánom koncebrovali všetci kňazi minoritského kláštora v Karlovej Vsi. Homíliu začal páter Lucián slovami sv. Pavla „Hľa teraz je milostivý čas, teraz je Deň spásy“, ktorými bol 8. decembra 2015 otvorený mimoriadny Svätý rok milosrdenstva. Potom pripomenul výročie úmrtia sv. Jána Pavla II. a citoval slová kardinála Comastriho, že to boli

prvé sviatky Božieho milosrdenstva, o ktoré sa tento Svätý otec toľko snažil a túžil. Bol prijatý do spoločenstva svätých práve v Deň Božieho milosrdenstva. Svätý Ján Pavol II. poukázal na to, že v dnešnej kultúre sa zabúda na milosrdenstvo a zdôrazňoval potrebu ohlasovať milosrdenstvo a svedčiť o ňom v súčasnom svete. V encyklike *Dives in misericordia* uviedol: „Cirkev žije opravdivým životom, keď vyznáva a hlása milosrdenstvo – túto najpodivuhodnejšiu vlastnosť Stvoriteľa a Vykupiteľa – a keď privádza ľudí k prameňom Spasiteľovho milosrdenstva, ktoré ona opatruje a rozdáva“ (*Misericordiae vultus* 11). Dnes je jeho učenie aktuálnejšie ako kedykoľvek predtým. Prvé slávenie jubilejných rokov začal v cirkvi v roku 1300 pápež Bonifác, ale svoj pôvod majú už v Starom zákone, keď každý siedmy rok bol šabat a každý päťdesiaty rok bol jubilejný. Mimoriadny Svätý rok milosrdenstva, vyhlásený Svätým otcom Františkom, začal 8. decembra 2015 na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie, na päťdesiate výročie ukončenia Druhého vatikánskeho koncilu, ktorý bol vnímaný ako skutočné vanutie Ducha Svätého. Na záver koncilu blahoslavený Pavol VI. zdôraznil, že náboženstvom

koncilu bola predovšetkým láska. Koncil vyslal súčasnému svetu posolstvá nádeje.

Kľúčovým slovom vo Svätom písme je milosrdenstvo, ktoré vyjadruje konanie Boha voči nám. Je konkrétnou realitou, ktorou Boh prejavuje svoju lásku. Je vlastnosťou ktorá prejavuje jeho všemohúcnosť. Jeho milosrdenstvo je večné (Žalm 136). Svätý otec František v bule, ktorou vyhlásil mimoriadny Svätý rok milosrdenstva uvádza: „Milosrdenstvo je nosným pilierom života Cirkvi. Celé jej pastoračné konanie má byť preniknuté nehou, s ktorou sa obracia na veriacich; nič z jej ohlasovania a z jej svedectva pred svetom sa nezaobíde bez milosrdenstva. Dôveryhodnosť Cirkvi vedie cez milosrdenú a súcitnú lásku“ (MV 10). Matka milosrdenstva Panna Mária svedčí o tom, že milosrdenstvo Božieho Syna nepozná hranice. Pápežský dokument končí slovami „Rozpomeň sa, Pane, na svoje zľutovanie a na svoje milosrdenstvo, ktoré trvá od vekov“ (Ž 25, 6)

Po svätej omši mali veriaci možnosť osobitne si uctiť relikviu sv. Jána Pavla II. Stretnutie s otcom Luciánom končilo po svätej omši v sakristii ešte viacerými úprimnými a priateľskými stretnutiami.

Vojto Tóth

NOVÉNA K SV. ANTONOVI PADUÁNSKEMU

Na deň 13. júna pripadá 785. výročie úmrtia veľkého františkánskeho kazateľa sv. Antona Paduánskeho. Bratia minoriti z toho dôvodu veľmi starostlivo pripravili Veľkú novénu k sv. Antonovi Paduánskemu. Slávnostný začiatok novény bol 12. apríla 2016 a počas deviatich utorkov pred jeho sviatkom sa budeme spoločne v kostole sv. Františka po večernej svätej omši zamýšľať nad charakteristickými črtami jeho učenia a života.

Sv. Anton Paduánsky sa narodil v roku 1195 v Lisabone v šľachtickej rodine manželom Martinovi di Buglionne a Márii dei Taveri. Pri krste dostal meno Fernandez (Ferdinand). Bol vychovávaný v nábožnom duchu a keď mal 10 rokov, dali ho do kanonickej školy pri biskupskom chráme v Lisabone. Ako pätnásťročný vstúpil do kláštora sv. Vincenta. Rušili ho však návštevy príbuzných, preto požiadal o preloženie do iného kláštora. Predstavení jeho žiadosti vyhovelí a preložili ho do kláštora Svätého kríža v Coimbre. Tu usilovne študoval Sväté písmo a spisy cirkevných otcov, najmä sv. Augustína. Za kňaza ho vysvetili pravdepodobne v roku 1219. V roku 1220 požiadal priora o povolenie prestúpiť do rádu sv. Františka. V malom františkánskom kláštore sv. Antona pustovníka prijal rehoľné meno Anton. Predstavení ho poslali na misie do Afriky medzi Saracénov v Maroku. Tam dostal silnú horúčku, ktorá ho trápila

celú zimu. Predstavení mu preto prikázali vrátiť sa domov. Búrka však zahnať la loď k pobrežiu Sicílie. Odtiaľ potom išiel v roku 1221 na zhromaždenie do Assisi, ktoré zvolal sv. František. Predstavený rímskej provincie br. Gracián prijal jeho žiadosť a poslal ho do kláštora sv. Pavla vo Forli. Vykonával tam najťažšie práce. Po kňazskej vysviacke vo Forli biskup žiadal, aby niektorý z novokňazov kázal. Predstavený kláštora to prikázal Antonovi. Bez prípravy teda vystúpil na kazateľnicu. Spočiatku hovoril nespoko ale potom už mocnejšie a ohnivejšia, takže dosiahol veľký úspech. Z podnetu provinciála ho sv. František vymenoval za kazateľa a učiteľa budúcich kňazov vo františkánskom ráde. Poslal ho na štúdium do Vercelli, aby sa zdokonalil v teológii a potom mu zveril učiteľský úrad na bohosloveckých školách. V roku 1223 sa stal profesorom teológie v Bologni, neskôr v Toulouse, Montpellier a v Padove. Aj ako profesor zostal pokorným rehoľníkom. Potom mu sv. František prikázal, aby sa úplne venoval kazateľskému úradu. Stal sa veľkým kazateľom svojej doby. Jeho kázne sa tešili veľkej obľuby a ľudia prichádzali zo všetkých strán. Niekedy ich bolo až tridsaťtisíc, preto kázal pod holým

nebo, na lúkach alebo námestiach. Prešiel celé severné Taliansko a južné Francúzsko. Tajomstvom jeho úspešnej činnosti bola bezúhonnosť, kajúcnosť a svätý život. Jeho heslom bola pravda a láska. Na generálnej kapitule v Assisi v roku 1227 ho vymenovali za provinciála severného Talianska. V roku 1230 sa znovu vrátil do Padovy. Každý deň kázal a potom až do noci spovedal. Pri tom veľmi trpel na vodnatieľku. Dňa 13. júna 1231 pri obede neočakávane zomrel. Cítil, že sa blíži koniec jeho života, preto prosil, aby ho dopravili do Padovy. Preniesli ho do blízkeho kláštora Arcella, kde sa vyspovedal a prijal sviatosť pomazania chorých. Potom začal spievať jeho obľúbenú mariánsku pieseň O gloriosa Domina a pozeral k nebu. Potom povedal: „Vidím svojho Pána“. Pri modlitbe kajúcich žalmov 13. júna 1231 zomrel vo veku 36 rokov. Bol pochovaný 17. júna v chráme Panny Márie v Padove. 30. mája 1232 ho pápež Gregor IX. vyhlásil za svätého. Z Padovy sa úcta sv. Antona rozšírila do celého sveta. Pápež Lev XIII. ho označil ako „svätca celého sveta“ a Pius XII. mu 16. januára 1946 udelil titul Doctor evangelicus s platnosťou pre celú Cirkev.

Vojto Tóth

POŽEHNANIE POKRMOV

Svätá Matka Cirkev ustanovila sväteniny. Sú to posvätné znaky určité napodobnenie sviatostí, ktorými sa naznačujú a na orodovanie Cirkvi i dosahujú najmä duchovné účinky. Ich prostredníctvom sa veriaci pripravujú na prijatie hlavného účinku sviatostí a posväcujú sa nimi rozličné životné okolnosti.

Aj požehnanie veľkonočných pokrmov patrí k sväteninám. Na Veľkonočnú Bielu sobotu či Veľkonočnú nedeľu bolo a niekde aj dnes je zaužívané požehnanie jedál v kostole. Je to zvyk skôr zaužívaný na Východnom Slovensku, ale stal sa tradíciou už aj v našej farnosti sv. Michala v Karlovej Vsi.

Požehnanie je chválou Boha. Modlíme sa nad Božími darmi a pri ich používaní. Zdôrazňuje sa tak vzťah k Bohu a k veciam okolo nás ako Božím darom. Po-

žehnanie dáva veciam zmysel na základe viery a tak vyjadruje náš vzťah k svetu vo svetle viery.

Takáto chvála Stvoriteľa v kresťanskej obci zahŕňa vždy tiež prosbu o spasiteľnú Božiu moc v Ježišovi Kristovi. Prosby sa nikdy netýkajú samotných vecí, ale ľudí, ktorí ich budú užívať, aby im pomáhali nachádzať cestu k Bohu a vidieť láskyplnú Božiu starostlivosť.

Žehnanie pokrmov na Veľkú noc súvisí so starou prísnu pôstnou disciplínou. Podľa nej bolo v pôste zakázané požívanie nielen mäsa, ale aj vajec a syra. Tie to dlho odriekané pokrmy boli na Veľkú noc požehnávané pre ich prvé domáce použitie.

Požehnanie pokrmov pripomína, že spoločenstvo so zmŕtvychvstalým Kristom pri eucharistickom stole má pokračovať

doma hostinou lásky – agapé. O to vlastne žiadame aj v úvode obradu požehnania jedál, keď prosíme Krista, aby bol naším hosťom a aby nám zoslal svoje požehnanie na pokrmy a aby v nás upevnil vedomie nášho spoločenstva s ním.

A tak sme sa aj na Bielu sobotu 26. marca 2016 o 11:00 hod. stretli v pastoračnej miestnosti kostola, aby sme si dali posvätiť jedlá. Bol to pekný pohľad. Starí rodičia, rodičia, deti a k tomu stoly pokryté košíkmi naplnenými voňajúcimi dobrotami, patriacimi k tradícii Veľkej Noci.

Obrad vykonal páter Jozef Sukeník. Milým a vtipným slovom spestril úvod i záver tohto obradu a povzbudil nás, aby sme, ak to dokážeme, vydržali s konzumáciou požehnaných pokrmov až do večera, keď začne vigília k zmŕtvychvstaniu Pána Ježiša.

V. Šimko

ZAZNAMENALI SME

- V nedeľu 3. 4. 2016 sme v Cirkvi slávili sviatok Božieho milosrdenstva. Tomuto sviatku predchádzal deviatnik k Božiemu milosrdenstvu, v rámci ktorého sme sa každý večer o 17.45 hod. pred svätou omšou modlili na tento úmysel.
- Naša farnosť sa aktívne zapojila do celoslovenskej zbierky na pomoc prenasledovaným kresťanom. Na podnet našich biskupov sa táto zbierka uskutočnila v nedeľu Božieho milosrdenstva, 3. apríla, pri všetkých svätých omšiach. Aj týmto spôsobom sme mohli uskutočniť skutok milosrdenstva a solidarity v prospech našich bratov a sestier trpiacich pre vieru v Ježiša Krista.
- Na sv. omši v utorok 5. 4. 2016 o 18.00 hod. sme privítali P. Luciána, ktorý k nám zavítal z večného mesta, kde v súčasnosti pôsobí. Pri tejto príležitosti našej farnosti odovzdal jednu z tehál zo svätej brány Baziliky sv. Petra, otvorenej pri príležitosti Svätého roku milosrdenstva a priniesol nám na uctenie relikvie sv. Jána Pavla II.
- Občianske združenie Fórum života organizovalo 16. ročník kampane 25. marec - Deň počatého dieťaťa. Všetci sme boli pozvaní k uvedomeniu si a prejavu vďačnosti za vlastné počatie a následne k úcte ku každému po-

čatému životu. Kampaň, kvôli Veľkej noci, bola tento rok v týždni od 28. marca do 3. apríla. Kto chcel, mohol svoju úctu k životu aj nosením bielej stužky.

- Biskupi Slovenska vyhlásili celoslovenskú zbierku na pomoc prenasledovaným kresťanom. Konala sa v nedeľu Božieho milosrdenstva pri všetkých svätých omšiach. Aj týmto spôsobom sme mohli vykonať skutok milosrdenstva a solidarity v prospech našich bratov a sestier trpiacich vo svete pre vieru v Ježiša Krista. V našej farnosti sa na tento účel vyzbieralo 3.170 €.
- V pondelok 11. 4. 2016 začal sa týždeň modlitieb za duchovné povolania.
- Prvé sväté prijímanie detí zo Spojenej školy na Tilgnerovej ulici bolo v sobotu 16. 4. 2016 o 9.00 hod. a o 11.00 hod.
- V dňoch 15. - 16. 5. 2016 sa v našej farnosti konala púť do Krakova. V Osvienčime - Harmenžách, bola možnosť prehliadky výstavy obrazov očitého svedka obety sv. Maximiliána, ktorý si dobrovoľne vymenil miesto s otcom rodiny odsúdeným na smrť, ďalej sv. omša v sanktuárii Božieho milosrdenstva v Krakove, prednáška spolusestry sv. Faustíny, prehliadka sanktuária sv. Jána Pavla II., ako aj historického centra mesta.
- V dňoch 26. a 27. 4. 2016 sa v našej farnosti uskutočnila farská duchová obnova s

P. Eliasom Vellom OFMConv. „o láske a odpustení“.

- Od 19. 4. 2016 každý utorok v kostole sv. Františka prebiehala novένα k sv. Antonovi Paduánskemu.
- V piatok 22. apríla sa nám po sv. omši prihovorila Prof. MUDr. Eva Grey, PhD. s témou Liečba neplodnosti - etická alternatíva k umelému oplodneniu v skúmavke.
- Prvé sväté prijímanie detí zo Základnej školy na Karloveskej 61 bolo v sobotu 30. apríla o 10.00 hod.
- Májové pobožnosti v našej farnosti sa začali konať každý deň v kostole sv. Františka o 17.45 hod. a v kostole sv. Michala o 6.30 hod.

PRIPRAVUJEME

- 15. - 16. 5. 2016 - púť do sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove
- 25. 5. 2016 - celodenná výročná farská adorácia
- 26. 6. 2016 - 80. výročie posvätenia kostola sv. Michala Archanjela
- September 2016 - sviatok sv. Michala a hody